

Wekelijks bulletin van de ARNHEMSCHE SCHAAKVEREENIGING

(OPGERICHT 31 OKTOBER 1891)

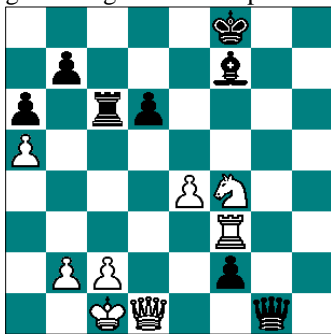
Redactie: R. Wille, Laan van Klarenbeek 74,
6824 JS Arnhem, tel. 026 – 3615003,
e-mail: r.wille@planet.nl

Clubavond: Donderdag in Dagbesteding het Pleijwerk,
(Elver), Vlamoven 22-24, tel 026-3696970
Tel. aanmelden: Erik Wille 06-12965038

ASV op internet: <http://www.asv-schaken.nl>
e-mail: info@asv-schaken.nl

56^e jaargang no. 18

Oploswedstrijd: Af en toe brengen wij iets heel simpels. Vorige week gaven we de punten bijna cadeau. De stand is uit het EMM (Debreczen 1992): Daly – Suba. Zwart speelt en wint. **Oplossing: 1...Txc2+ 2. Kxc2, Lb3+ 3. Txb3, Dxd1+ 4. Kxd1, f1d+** en het is uit.

Externe competitie: De slotronde van onze zaterdagteams gaf afgelopen zaterdag voor ASV-2 en ASV-4 nog de nodige spanning. Gelukkig kwam alles op zijn pootjes terecht. ASV-2 verloor zelf met 3½-4½ van De Wijker

Toren-2 en zo werd het nog even kritisch maar omdat ook BSV Bennekom en het Amsterdamse Caïssa-5 verloren en zo onder ASV-2 bleven was ons team veilig. ASV-4 kon bij verlies nog in de problemen komen door mogelijke versterkte degradatie uit de KNSB. Zover liet ASV-4 het zelf niet komen want zij wonnen met 5-3 van Rokade. Uiteindelijk bleken er "maar" 2 teams (UVS-2 en Denk en Zet/O&O Kampen) terug te keren vanuit de KNSB naar de OSBO. Zij nemen komend seizoen in de Promotieklasse de plaatsen in van de gepromoveerde teams Het Kasteel-1 en SMB-1. Dus voor de ASV-teams pakte het zaterdag uiteindelijk goed uit. Wat gebeurde er verder. ASV-1 speelde met 5-5 gelijk tegen SSC 1922 uit Soest. Dat team degradeerde hierdoor. ASV-1 eindigde soepel in de middenmoot. ASV-3 speelde tegen Caïssa-Eenhoorn-2 een duel om des keizers baard. Voor beiden stond er niets meer op het spel. Er werd vrijuit gespeeld en zo werd het uiteindelijk 4-4. Onze beide teams in de OSBO-Promotieklasse speelden de slotronde zaterdag in Apeldoorn. ASV-4 won dus zoals gezegd en het reeds gedegradeerde ASV-5 verloor het slotduel met 1½-6½ van SMB-1. Het seizoen zit er op. Met 5 teams op zaterdag moesten er elke ronde maar liefst 42 spelers beschikbaar zijn. En dan hebben we nog de andere 8 teams die bemand moesten worden. Een hele klus. Complimenten aan degenen die dat allemaal regelden. In deze EP de laatste verslagen!

ASV-1 sluit seizoen af met gelijkspel: Ons eerste kon vrijuit spelen in de slotronde. Tegenstander SSC 1922 had nog een minieme kans op handhaving. Reëel was die kans echter niet. Succes was er voor Bob Beeke die met zijn winst zijn eerste meesternorm behaalde!! Bob, proficiat!! Heel relaxed spelend kreeg hij al snel een makkelijk speelbare stelling. Het verschil in sterkte bleek in de partij ook te groot. Dit betaalde zich uit met een eenvoudige zege. Ook Tom Bus had kansen op een meesternorm maar hij bleef steken op remise waar winst nodig was. In de partij zijn er nergens echt kansen geweest op meer. Steeds bleef hij steken rond de remisemarge. Dit wist hij niet in voordeel te kunnen ombuigen zodat hij in remise moest berusten. Jammer natuurlijk! Toch kan hij terugkijken op een goed seizoen. ASV-1 speelde deze slotwedstrijd zonder de basisspelers Jaap Vogel, Léon van Tol en Frank Schleipfenbauer. Theo Jurrius was één van de invallers. Hij offerde in zijn partij een pion voor veel activiteit. Hij kreeg open lijnen en daardoor kansen. Dit liet hij zich niet meer ontnemen en besliste de partij in zijn voordeel. Ook Mick van Randwijk kwam als invaller over vanuit ASV-3. Het betekende zijn debuut voor ASV-1. Hij viel goed in en kreeg licht voordeel. In een eindspel met zware stukken bleek dit net niet genoeg. Zo werd het een prima remise. Albert Marks was de 3^e invaller. In zijn partij overheerste het goede paard van zijn tegenstander zijn slechte loper. Dit domineerde de hele partij. Eerst wist hij het nog goed te verdedigen maar in de tijdnoodfase ging het dan toch mis. Captain Otto Wilgenhof kreeg met zwart makkelijk gelijk spel. Na een mindere voortzetting keerden de kansen. Toen Otto ook nog blunderde en zijn dame verspeelde wilde zijn tegenstander het meteen uitmaken. Maar

een onreglementaire zet volgde. Otto claimde gelijk. Dameverlies werd zo voorkomen en uiteindelijk eindigde partij in remise. Bij Wouter van Rijn ontstond een wat rare opening. Hij won een pion maar gaf die later terug waarmee de rokade van zijn tegenstander werd voorkomen. Na dameruil kreeg hij een mooi paard op d6 maar had altijd het gevaar van zijn zwakke pion op e5. Zwart kon zich langzaam losmaken van diens ingesnoerde loper op c8 en de stelling begon ineens scherp te worden. Wouter kwam met h4 en zwart met b4. Daarop reageerde hij niet goed. Beter was ruilen op b7 om een keer met h5 voort te zetten. Nu kwam hij in het nadeel en daarvan profiteerde zijn opponent. Peter Boel stond vrij snel moeilijk maar hij wist deze problemen gaandeweg op te lossen. Na een op het oog wat vreemde zet kon zijn tegenstander de druk weer opvoeren en daar had Peter geen verweer meer tegen. Dirk Hoogland trof de op papier sterkste speler van de Soestenaren. Die kreeg wel actief stukspel maar Dirk hield zijn stelling betrekkelijk eenvoudig onder controle. De partij kwam dan ook niet uit echt het evenwicht waarna tot remise werd besloten. Als laatste was Eelco de Vries klaar. Hij kwam al beter uit de opening en kon daarna met een pion oprukken. Na een kwaliteitsoffer kreeg hij een vrijpion die hij in combinatie met een andere pion naar winst kon voeren. Daarmee werd de 5-5 eindstand een feit.

Gedetailleerde uitslag ASV-1 - SSC 1922: Eelco de Vries (2243) - Gerrit Meine Muis (2191) 1-0; Wouter van Rijn (2156) - Carl Wüstefeld (2262) 0-1; Otto Wilgenhof (2205) - Roderick Loeber (2176) ½-½; Dirk Hoogland (2084) - Eric de Haan (2293) ½-½; Peter Boel (2111) - Raynir Helgason (2273) 0-1; Theo Jurrius (2037) - Jos Nooijen (2131) 1-0; Albert Marks (1723) - Adriaan de Jongh (2196) 0-1; Mick van Randwijk (1926) - Ashley Krishnasing (2089) ½-½; Tom Bus (2195) - Henk Weenink (2083) ½-½; Bob Beeke (2303) - Rene Molenaar (1875) 1-0.

ASV-2 handhaaft zich ondanks verlies: Op zich stond ons tweede veilig genoeg maar als alles tegen zou zitten dan tja dan....?! Dus werd voor het zekere gekozen en werd de afwezigheid van Sander Berkhout en Johan Wolbers opgevangen door Michiel Blok en Jochem Woestenburg. Tegenstander De Wijker Toren stond op een degradatieplaats en mocht dus zeker niet verliezen. Bij winst zou dit team ASV-2 voorbijgaan en dan was ons tweede afhankelijk van BSV Bennekom en Caïssa-5. Ook dit keer wilde het niet lukken met ons tweede. Sjoerd van Roosmalen won aan bord 1 weliswaar een pion maar in een volledig in elkaar geduwde stelling wist hij niets meer te bereiken. Remise dus! Bij Jan Knuiman ging het in rap tempo bergafwaarts. Materiaalverlies, eerst in de vorm van een pion en later een stuk besliste de partij. Jochem Woestenburg kreeg een prachtige aanval en had zijn tegenstander helemaal in de tang. Na een slordige zet keerden opeens de kansen. Deze kortsluiting zorgden er zelfs voor dat Jochem verloor. Hij ging mat. Pieter Verhoef kwam er ook niet doorheen. Zijn tegenstander was na de opening op bekend terrein terwijl Pieter het allemaal moest bedenken. Hij probeerde het wel maar in het eindspel werd het toch remise. Richard van der Wel kreeg een prachtige stelling maar na een blunder kon hij weer van voren af aan beginnen. Na diep nadenken wist hij weer een mooie aanval op te zetten die hij winnend wist af te ronden. Met deze 2-3 achterstand was het de vraag of ASV-2 nog een gelijkspel kon binnenhalen. Winst was al helemaal niet meer aan de orde. Michiel Blok speelde een sterke partij. Het werd een heel strategisch gevecht waarbij via een pionopmars tot in de vijandelijke gelederen dreigingen ontstonden. Hier reageerde zijn tegenstander niet goed op en verloor materiaal. De stelling van John Sloots was op dat moment niet houdbaar meer. Hij moest op een vijandelijke vrijpion letten op de a-lijn en ook waren er dreigingen op zijn open koningsstelling via de witte dame en toren. Dit liep dan ook verkeerd af. 4-4 was het maximaal haalbare. Dan moest Koen Maassen van den Brink zien te winnen. In het eindspel kreeg hij een vrijpion. Dit was dreigend. Daarmee had hij een stuk moeten slaan maar hij taxeerde de stelling die zou ontstaan als moei-

lijk speelbaar. Dus hij koos voor een andere voortzetting. Zijn pion verspeelde hij. Een complete afwikkeling volgde. In opperste tijdnood gebeurde er van alles met remise als resultaat. Gelukkig kwam het nieuws dat de uitslagen in de andere wedstrijden gunstig waren en ASV-2 zich had gehandhaafd. Het was niettemin een bar slecht seizoen!

Gedetailleerde uitslag ASV 2 - De Wijker Toren-2: Sjoerd van Roosmalen (2086) - Richard Schelvis (2120) 1/2-1/2; Pieter Verhoef (2182) - Berend van Maassen (1795) 1/2-1/2; Michiel Blok (2128) - Paul Spruijt (2028) 1-0; Richard van der Wel (2018) - Hans Wiemerink (1753) 1-0; John Sloots (1975) - Cas Kok (1990) 0-1; Jochem Woestenburg (2122) - Wim Rakhorst (1960) 0-1; Jan Knuiman (1988) - Dennis Bruyn (1945) 0-1; Koen Maassen van den Brink (2015) - Nico Kok (1993) 1/2-1/2. Eindstand 3 1/2-4 1/2.

“Leeggeroofd” ASV-3 speelt gelijk: Tegen Caïssa Eenhoorn-2 uit Hoorn stond er voor het derde niets op het spel. Vandaar dat wat makkelijk afstand gedaan kon worden van spelers. Theo Jurrius en Mick van Randwijk speelden in ASV-1. Daarnaast mistte ASV-2 twee spelers en waren de belangen groot dus daar gingen Michiel Blok en Jochem Woestenburg naar toe. Verder was Bent Schleipfenbauer verhinderd. Vijf invallers dus maar ook de tegenstander was, zo bleek, verre van compleet. Zo ontspoon zich een duel waarin vrijuit werd gespeeld en wat uiteindelijk een 4-4 eindstand opleverde. Jacques Boonstra was als eerste klaar. Na een actief gespeelde opening offerde hij een stuk in het centrum voor maar liefst 4 pionnen. Dit werd echter weerlegd met een tegenoffer op e6 waarna mat volgde. Bij Murat Duman gebeurde weinig. Er werden wat stukken geruild, ook de dames verdwenen van het bord waarna de stelling dusdanig vervlakte dat remise een logisch resultaat was. Daan Holtackers behandelde de opening onhandig en kreeg een zwakke pion op e5 en een pionnenminderheid op de damevleugel. Daarna ruidde hij teveel stukken in de verkeerde veronderstelling in het lopereindspeel een blokkade op te kunnen werpen. Met een thematische doorbraak ging de partij snel verloren. De tegenstander van Fred Reulink begon meteen aan te vallen waar Fred juist rustig begon. Hij kon echter in het partijverloop de koningsvleugel dicht schuiven. Toen was het de vraag of hij zelf op de damevleugel kon aanvallen waar zijn tegenstander had gerokeerd. Uiteindelijk vond zwart een zeer inventieve verdediging. Met beiden nog weinig tijd op de klok ging Fred op zetherhaling in. Jan Vermeer kreeg met wit veel ruimte en nam het initiatief. Dit leverde aanvankelijk slechts een pion op. Later werden dat er drie. Zijn tegenstander liet zich uiteindelijk matzetten. In de opening moest Anne Paul Taal aan bord 1 met zwart alle zeilen bijzetten. Zijn tegenstander kreeg veel meer ruimte en onze ASV-er kon zich nauwelijks bewegen. Terwijl zijn tegenstander niet zag hoe hij zou kunnen winnen kwam Anne Paul in tijdnood maar toen de stelling opeens open kwam, kon hij met enkele subtiele schaakjes in de partij komen. Plots dacht hij de dame te winnen en offerde een paard maar met diens laatste zet had zijn tegenstander de dame juist gedekt. Zo ging de partij alsnog verloren. Wisse Witmans debuteerde uitstekend in de KNSB-competitie. Hij kwam prima uit de opening maar had het moeilijk het goede plan te kiezen. Zijn tegenstander viel aan op de koningsvleugel, Wisse op de damevleugel die door zijn tegenstander een beetje was afgesloten. In tijdnood werd het een heksenketel. Zijn tegenstander offerde een stuk maar na vele fouten aan beide kanten kon Wisse met zijn koning ontsnappen naar de damevleugel en toen de schaakjes van de witspeler op waren was het de beurt aan Wisse om zijn tegenstander mat te zetten. Niet veel later bracht Ruud Wille de eindstand op 4-4. Hij won in de opening, na een rekenfout van zijn tegenstander, een pion. Later volgde nog een tweede en in het eindspel zelfs nog een derde pion. Ruud schoof zorgvuldig verder, waar het ongetwijfeld sneller had gekund, maar hij wilde elke fout vermijden. Toen zijn tegenstander dacht een pion terug te winnen kwam hij met een stuk in een penning te staan en gaf meteen op. 4-4 dus, een goed resultaat!

Gedetailleerde uitslag ASV-3 - Caïssa Eenhoorn-2: Anne Paul Taal (1921) - Ronald Ritsma (2084) 0-1; Fred Reulink (2050) - Arjon Buikstra (2050) 1/2-1/2; Jacques Boonstra (1793) - Bas Dudink (1938) 0-1; Daan Holtackers (2030) - Abel Romkes (1988) 0-1; Ruud Wille (1818) - Sernin van de Krol (1644) 1-0; Murat Duman (1940) - Piet Aardenburg (1784) 1/2-1/2; Wisse Witmans (1611) - Sjors Broersens (2021) 1-0; Jan Vermeer (1686) - Co Buysman (1628) 1-0. Eindstand 4-4.

ASV-4 redt zich door winst: In de gezamenlijke slotronde van de Promotieklasse kon ASV-4 bij eventueel verlies door slecht presteren van de OSBO-teams in de KNSB nog het kind van de rekening worden. Maar door zelf met 5-3 te winnen van Rokade werd dit scenario afgewend. Bij Coen Mekers op bord 8 ontstond een stelling met twee gefianchetteerde lopers voor wit. Er was sprake van een dynamisch evenwicht. Geen van de

spelers had een positioneel voordeel en met een grote afruil in het verschiep werd tot remise besloten. Ook bij Désiré Fassaert werd al snel na de opening, toen de eerste problemen waren opgelost, de vrede getekend. Gerben Hendriks stond steeds wat beter. Hij kwam een kwaliteit en een pion voor. Wel waren er nog wat tegendreigingen maar Gerben wist met een paar schaakjes de dames te ruilen waarmee het gevaar was geweken met partijwinst voor hem. Ook Wouter Abrahamse stond steeds wat beter. Iets wat hij geleidelijk wist uit te bouwen naar winst. Freek Hooning kwam met zwart minder uit de opening. Hij verloor een kwaliteit waarna het eindspel niet meer te keepen was. Jan van de Linde kwam slecht uit de opening en moest vervolgens de hele tijd verdedigen. Remise leek de meest logische uitslag. Dat dachten ook de omstanders maar Jan vond toch een winstweg. Heel secuur spelend pakte hij het punt. Remco Gerlich kwam iets beter uit de opening en won een pion. Hij dacht bovendien een sterke koningsaanval te krijgen maar dit bleek een misvatting. Zijn tegenstander pakte de pion terug en bleek een sterkere koningsaanval te krijgen. Remco keepde de stelling optimistisch en wist in het eindspel nog 2 pionnen te offeren voor een gevaarlijke vrijpion waarna zijn tegenstander remise niet meer uit de weg mocht gaan. Paul de Freytas tenslotte stond steeds een fractie beter maar ook niet meer dan dat. Hij heeft het geprobeerd tot in het eindspel. Toen leek het zelfs nog gevaarlijk te worden maar het ging net goed. Door oppositie te kunnen houden werd het remise.

Gedetailleerde uitslag ASV-4 - Rokade: Jan van de Linde (2066) - Nick Mulder (2074) 1-0; Wouter Abrahamse (1985) - Marcel Leroi (1954) 1-0; Freek Hooning (1874) - Erwin Swerink (1918) 0-1; Gerben Hendriks (1890) - Menno Dorst (1872) 1-0; Désiré Fassaert (1827) - Arent Luimes (1898) 1/2-1/2; Remco Gerlich (1926) - Maarten Marneth (1802) 1/2-1/2; Paul de Freytas (1829) - Robbie Gerhardus (1767) 1/2-1/2; Coen Mekers (1875) - Michael Broertjes (1680) 1/2-1/2. Eindstand 5-3.

Grote nederlaag ASV-5: In de slotronde speelden we voor de eer tegen het veel sterkere SMB dat nog kans had op het kampioenschap, dus zij zaten scherp in de wedstrijd, dit bleek ook uit het wedstrijdverloop. We speelden met 2 n zevenen, met als gevolg dat op bord 1 een reglementaire nul viel. Jaap Amesz was de klos, een biertje ter verontschuldiging was de enige schrale troost die ik hem kon bieden. Ruud Verhoef scoorde een snelle remise. Geen verkeerd resultaat. In een gelijke en gesloten stelling werd de vrede getekend. Bert Duijker scoorde ook een mooie remise. Hij had lange tijd druk in het centrum en een sterke diagonaal, echter hij deed concessies aan zijn structuur. Zijn activiteit gaf voldoende compensatie. Zijn remiseaanbod werd dan ook geaccepteerd. Xadya van Bruxvoort streed met zwart voor activiteit. Zij stond iets passiever en dit gaf wit de gelegenheid voor een tijdelijk kwaliteitsoffer. Hierna kwam zij in een slechter eindspel terecht dat niet te houden bleek. De analyse wees uit dat ook een andere variant mogelijk was geweest. Na dameruil op d8 had zij met het paard moeten terugnemen. Dit had zij wel gezien maar het leek te passief. Esther Wolbers speelde weer een actieve partij, waarbij zij naar kansen zocht voor een aanval. Tegen haar sterke tegenstander ging het ergens mis. In haar eerste seizoen heeft Esther actief aanvalsschaak laten zien, een aanwinst voor het team. Siert Huizinga speelde een mooie aanvalspartij waarin hij een stuk offerde voor drie pionnen en een open koningsstelling. In een complexe stelling vond hij de zet Te6, waarmee hij de diagonaal blokte van de verdedigende dame die nu buitenspel stond op a2. Dit zag er zeer dreigend uit, maar het bleek dat wit nog het zetje Tf8 had met een tegenaanval. Daarna ging het mis. Wellicht was eeuwig schaak nog mogelijk geweest voor Siert. Jan Groen moest in het middenspel een kwaliteit geven, maar leek wonderwel compensatie te hebben door een actieve opstelling van zijn stukken. Het ging echter langzaam bergafwaarts, zijn tegenstander werd actiever waarna het extra materiaal het verschil maakte. Ivo van der Gouw speelde een hele degelijke partij tegen een 2100+. Eigenlijk was de partij geen moment uit het evenwicht. Met een remise sloot Ivo het seizoen mooi af. ASV-5 kwam dit seizoen tekort op beslissende momenten, drie rondes met 3 1/2 verliezen is net teveel van het slechte voor een team dat punten moest sprokkelen. Echter iedereen heeft (ook degenen die dit keer niet meespeelden) zeker zijn niveau gehaald en was er bij alle wedstrijden een goede sfeer en teamspirit. **Ruud Verhoef**
Gedetailleerde uitslag ASV-5-SMB-1: N.O. - Jaap Amesz (2230) 0-1 (Regl.); Ivo van der Gouw (1812) - Roy van den Hatert (2128) 1/2-1/2; Ruud Verhoef (1821) - Bram Rijkschroeff (2046) 1/2-1/2; Bert Duijker (1824) - Paul Waenink (2023) 1/2-1/2; Xadya van Bruxvoort (1578) - Jelle van Deemen (1876) 0-1; Jan Groen (1710) - Jelmer Wedholm (1774) 0-1; Esther Wolbers (1608) - Maarten Smit (1797) 0-1; Siert Huizinga (1723) - Ruben Hogenhout (1998) 0-1. Eindstand 1 1/2-6 1/2.